

РЕШЕНИЕ

№ 83

гр. Ямбол, 24.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ЯМБОЛ, XV СЪСТАВ, в публично заседание на четиринадесети февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Марина Хр. Христова Иванова

при участието на секретаря Е. Г. А. В.

като разгледа докладваното от Марина Хр. Христова Иванова Гражданско дело № 20222330101999 по описа за 2022 година

Производството по делото е образувано по искова молба «Банев 2000»ЕООД против ЗП Г. Д. Р. , с която се иска да се иска да бъде осъден ответникът да заплати на ищеца сумата от 21 800 лв. – получена на отпаднало основание – развален договор за търговска продажба на слънчоглед, реколта 2021 год.

В исковата молба се твърди, че на 11.03.2022 год. между страните бил сключен договор за покупко – продажба на слънчоглед, реколта 2021 год., обективизиран във фактура от същата дата, в която били вписани всички съществени елементи на сделката – вид, количество, единична и обща цена на стоката – 22 т. слънчоглед, на стойност 41 800 лв. с ДДС. Ищецът следвало да закупи слънчогледа, за да изпълни задължението си да предаде това количество по договор за покупко – продажба от 01.03.2022 год. с трето лице. Останалите елементи на договора не били уговорени, а именно - срок, предаване на стоката, разноси, плащане на цената. На 14.03.2022 год. ищецът заплатил предварително половината от уговорената продажна цена , съответстваща на 11, 347 т. слънчоглед. Предаването на стоката следвало да се извърши в базата на ответника от негов склад в с. П.. Страните провеждали неколккратно разговори за натоварване на стоката, но ответникът по различни причини отказвал да го предаде. И към настоящия момент заплатеното количество не било предадено на купувача. Фактурата първоначално била осчетоводена от ищеца, но в последствие сторнирана. Ищецът изпратил нотариална покана с изявление за разваляне на договора поради неизпълнение и отказ на продавача да предаде стоката, вкл. го поканил да му възстанови сумата. Изпълнението станало безполезно за ищеца, т.к. имал задължението да достави стоката на трето лице до 30.06.2022 год. След разваляне на договора ответникът дължал връщане на даденото по него поради отпадане на основанието.

Претендира се уважаване на претенцията, както и присъждане на разноси в производството.

В депозирания в законоустановения срок отговор, ответникът оспорва предявения иск. Действително между страните бил сключен договор за покупко – продажба при посочените в ИМ условия. Страните уговорили стоката да остане в склада на ответника докато ищецът намери купувач, след което да я натовари за собствена сметка, да я извози, след което да заплати останалата част от продажната цена. Твърди се, че именно ищецът е този, който многократно отлагал предаването на стоката под предлог, че цената на слънчогледа е паднала и не може да реализира печалба. На 29.06.2022 год. ищецът изпратил покана за разваляне на договора, като ответникът счита, че не е неизправна страна по същия, като във всеки един момент е бил готов и е готов да предаде цялата стока по договора. За това уведомил ищеца и в отговор на нотариалната покана. По изложени съображения счита, че не са налице основания за разваляне на договора. Именно ищецът бил неизправен, т.к. не дал необходимото съдействие да му бъде предадена стоката в разумен срок и не заплатил остатъка от продажната цена, т.е. ищецът бил в забава. Иска се отхвърляне на иска.

Същевременно ответникът предявява насрещен иск, да бъде осъден ищецът да му заплати сумата от 2525 лв., която уточнява, че представлява обезщетение за пропуснати ползи, в следствие неизпълнение на договорното си задължение за получаване на стоката, изразяващи се в невъзможност ответникът да използва склада си, находящ се в с. П. по предназначение и в пълен обем, т.к. същият е зает с процесния слънчоглед, за периода 06.07.2022 – 14.10.2022 год.

В депозирания отговор по насрещния иск ответникът по него го оспорва като неоснователен. Отново излага съображения, че количеството слънчоглед не е натоварено, т.к. ответникът отказал да го предаде. Счита, че ответникът не е предал стоката в разумен срок. Твърди, че на кредитора не е било предложено изпълнение, т.е. не била налице забава от негова страна. Излага съображения за неоснователност на претенцията и моли за отхвърлянето ѝ.

В съдебно заседание исковата молба се поддържа законен и процесуален представител на ищеца.

Ответникът чрез упълномощен адвокат оспорва иска и моли за уважаване на насрещната искова претенция.

След преценка на събраните по делото доказателства, съдът приема за установено следното от **фактическа страна**:

Безспорно по делото и видно от представените писмени доказателства е, че са сключили на 11.03.2022 год. неформален договор за покупко – продажба на 22 тона слънчоглед – 22 тона, при обща цена 41 800 лв., обективиран в приложената фактура № ***/11.03.2022 год. Безспорно и видно от представеното извлечение от сметка на 14.03.2022 г. ищцовото дружество е превело по сметка на ищеца сумата от 21 800 лв. с основание – част. По фактура № ***/11.03.2022 год.

На 29.06.2022 год. ищецът е изпратил до ответника покана, в която е посочено, че съгласно уговорката им стоката следвало да бъде предадена от ответника и доставена на 11.03.2022 год., така като било вписано в самата фактура. Било извършено частично плащане, т.к. ищецът не бил получил никакво количество от уговорената стока. Т.к. и към момента на поканата ищецът не бил получил стоката, и т.к. счита, че ответникът бил в неизпълнение за продължителен период от време го уведомява, че разваля сключения договор, като го кани да му заплати сумата от 21 800 лв.

Приет е и отговор на покана, с който ответникът уведомява ищеца, че зърното е

налично и го съхранява в складовата си база по изложени съображения и по уговорка между страните. Оспорва твърдението, че е следвало да достави слънчогледа, т.к. не можело такова количество да бъде доставено в офиса на ищеца, а във фактурата не бил включен и превоз. Посочва се, че ищцовото дружество е изпаднало в забава, както по отношение на останалото плащане, така и по извозване на договореното зърно, като от момента на получаване на отговорът до момента на извозване на слънчогледа ищецът му дължал наем в размер на 25 лв. дневно. От представеното копие от обратна разписка се установява, че отговорът е получен на 05.07.2022 год.

Приета е и разпечатка от дневник на сметките ***, видно от който процесната фактура е била осчетоводена на 31.03.2022 год., а на 30.06.2022 год. е отбелязано – неосъществена доставка – съдебен спор. Сумата от 21 800 лв. е записана в дневник сметка 444 като вземане по съдебен спор.

Ищецът е представил още копие от договор за търговска продажба на слънчоглед от 01.03.2022 год., сключен между него и „ЯСМИН 96 РР“ЕООД по силата на който се е задължил да продаде на купувача 40 тона слънчоглед при стойност 1910 лв. на тон до 30.06.2022 год.

Приети са и товарителници и фактура, видно от които на 09.06.2022 год. и 27.06.2022 год. е извършен превоз на посочени количества слънчоглед от с. П. до с. З. с посочено превозно средство и с получател „Банев – 2020“ЕООД.

Ответникът е представил копие от регистрационна карта на земеделски производител; Справка за дейността към 23.02.2022 год.; извлечение от счетоводна книга.

Приет е договор за наем от 01.03.2021 год., сключен между И. Д. Р. и ЗП Г. Д. Р. с предмет сграда – обор за крави № 01, с площ 540 кв.м., находящ се в стопански двор на с. П., с уговорка наетият имот да бъде ползван като склад за зърно, за срок от две години срещу уговорката наемателят да извърши за своя сметка основен ремонт за превеждане на сградата в състояние годно да се ползва за склад за зърно, както и пространството около сградата, за да може да се извършва разтоварване, натоварване, складиране и извозване на зърно. Представен е и нотариален акт за собственост на имота.

По искане за ответника по делото е назначено и прието заключението на ССЕ вещото лице по която посочва, че размерът на наемната цена на 22 тона слънчоглед дневно и месечно е съответно по 14,74 лв. дневно и 440 лв. месечно. В случай, че наемната цена за съхранение е 25 лв., то наемната цена за исковия период би била общо 1809, 68 лв. Освен това вещото лице е посочило, каква е била пазарната цена на килограм слънчоглед към датата на сключване на договора, датата на завеждане на исковата молба и датата на изготвяне на експертизата според данни за НСИ, САПИ и борсови данни.

Събрани са и гласни доказателства.

В показанията си св. Д. посочва, че познава М. Б. във връзка с работата. Свидетелят разполагал и с лицензиран склад за съхранение на земеделска продукция в с. З., в който Б. съхранявал срещу съответното заплащане през 2022 год. различни култури. През март 2022 год. и след това Б. заявил на свидетеля, че ще докара количество слънчоглед от с.П., около 40 тона. Свидетелят на няколко пъти очаквал количеството ,но не пристигало толкова. Свидетелят имал нужда да знае точния тонаж, за да се отдели съответното място в склада. В разговор Б. му споменал, че има 2- 3 – ма контрагенти в с.П., като идеята му била да събере стоката от тримата производители,

да я докара в склада на свидетеля, след което да я продаде на трети купувач. На няколко пъти споменал, че единия от контрагентите отказвал да даде стоката, от другите двама я получили, март и юни два пъти. Количеството на средния камион било 22- 25 тона. Когато получили стоката от другите контрагенти била около 12-13 тона и тогава Б. обяснил, че другия контрагент отказва да даде слънчогледа, като свидетелят не знае причината. Свидателят описва процеса на теглене и товарене на зърнена продукция, който твърди, че се практикува по този начин, за да се спестят транспортни разходи.

Св. Р. посочва, че през м. март е влизал в договорни отношения с „Банев“ЕООД , препоръчал му го Р.. Написал му фактура, изпратил я по Вайбър и до вечерта му била преведена сумата от 20 000 лв. Знаел, че Р. и третият земеделски производител в с. П. били сключили договори с Б.. Според спецификата на работата им следвало търговецът , който изкупувал стоката да дойде на място да си я получи. Б. получил слънчоглед от свидетеля юни или юли 2022 год. , и то не цялото количество, т.к. не го искал. Взел около 12- 13 тона и доплатил това, което било повече от вече заплатеното. Основно разговорите се водели по телефон между Б. и Г. Р..Присъствал, когато последният настоявал да си вземе количествата, даже веднъж блъфирал, че ще прави ремонт и го натискал да си вземе слънчогледа. Според свидетеля така се случило, защото цената на слънчогледа се сринала.Било началото на войната У., когато цената рязко ескалирала,а след това започнала да пада обратно. Свидателят счита, че е наясно с отношенията между страните, т.к. коментирали постоянно и счита, че при Р. се случило същото, както при него. Слънчогледа бил наличен в базата на Р. все още и бил там, защото Б. не дошъл да си го вземе. В базата нямали кантар, а и за да се стигнело до нея трябвало да се мине през базата на свидетеля, която била първа на портала.Тегленето ставало в гр. С.. Когато свидетелят натоварил слънчогледа си, камионът не се върнал. Според свидетеля не е имало уговорки на датата 27.06.2022 год. да се товари и слънчогледа на Р., защото по изложени съображения е следвало да знае, ако е имало такива. Не знае за уговорки между страните за срокове за предаване на стоката. Складът, който Р. ползвал бил на брат му. Нямаło правени ремонти през м. май. Свидателят посочва, че търпели и пропуснати ползи, т.к. след като сключили договора с Б. на цена 1,90 лв./кг, цената на слънчогледа рязко се покачила до 2, 25 лв. /кг., и после слязла пак надолу. Свидателят не е присъствал на разговор, при който Б. да е искал да си вземе стоката.Т.к. присъствал на телефонни разговори чувал какво говори Г. по телефона.

Св. А. посочва, че Г. Р. посетил кантората ѝ в началото на м. юли , като носел покана за плащане. Изготвила отговор на поканата. С цел уреждане на отношенията между страните се провела среща в присъствието и на адв. К.. Представителят на ищеца твърдял, че цената на слънчогледа рязко е паднала преди да успее да реализира договореното количество. ЗП Р. имал претенции, че не му е заплатено цялото количество и същото стои в неговата база и реално му пречи да я използва. Претендирал да му се заплати цялата стойност по договора, т.к. след сключване на договора е спрял да търси купувачи. Пред свидетелката Р. не бил отказвал да предаде продукцията. Напротив, искал да си освободи склада. Спомня си, че в разговора Б. имал договор за някаква складова база, имал възможност някъде да го съхрани. Спорът бил за цялото количество и за цялата цена.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните **правни изводи:**

Предявеният иск е с правно основание чл. 55,ал.1, предл. 3 от ЗЗД, както и насрещен иск по чл. 82 ЗЗД, вр. чл. 79,ал.1 ЗЗД.

По иска с правно основание чл. 55,ал.1, предл. 3 от ЗЗД:

Съгласно разпоредбата на чл. 55,ал.1,предл.3 от ЗЗД- всеки, който е получил нещо на отпаднало основание е длъжен да го върне. Според задължителната и трайноустановена практика, обективирана в ППВС № 1/1979 г., на отпаднало основание може да се претендира връщане на платената сума въз основа на договор, развален поради неизпълнение. При неизпълнение на задълженията на едната страна поради причина, за която отговаря, изправната страна има право да претендира реално изпълнение, обезщетение за забава, обезщетение за неизпълнение или да развали договора. Развалянето е крайно средство за ликвидиране на възникналото между страните правоотношение. Формата на разваляне на договора е в зависимост от формата на сключения договор. Налице са предпоставките на чл. 55, ал. 1, предл. трето ЗЗД, когато ищецът е доказал плащане на уговореното, а ответникът не е доказал, че е налице основание да задържи получената сума, тъй като не е изпълнил основни задължения по договора. За да се уважи претенция, с посочено правно основание, следва да се установи по категоричен начин, че ответникът е получил сумата, предмет на иска, отпаднало е основанието, на което е била получена от него тази сума, което мотивира извода, че той е длъжен да върне полученото на отпаднало основание.

В случая следва да се има предвид, че сделката между страните следва да се квалифицира като търговска такава. Според чл. 287 ТЗ - Разпоредбите за търговските сделки се прилагат и за двете страни, дори и когато за едната от тях сделката е търговска и не следва друго от този закон. Страните не спорят, че са били обвързани от неформален договор за покупко – продажба на слънчоглед, обективиран в проформа фактура от 11.03.2022 год. издадена от ответника. Не спорят още и, че в изпълнение на този договор ищецът е заплатил по сметка на ответника сумата от 21 800 лв., както и че към приключване на съдебното дирене пред настоящата инстанция стоката слънчоглед не е предадена, а сумата се държи от ответника. Всичко останали обстоятелства са спорни между делото. Спорно е дали ищецът или ответникът е неизправна страна по договора, като ищецът твърди неизправност на ответника изразяваща се в отказ да предаде заплатеното количество слънчоглед, а ответникът твърди неизправност на ищеца изразяваща се в отказ да получи стоката /неоказване на дължимо съдействие от кредитора/, както и неизплащане на остатъка от продажната цена.

На първо място място съдът намира, че по делото ответникът не доказва, че между страните по неформалния договор е имало уговорка за авансово, предварително плащане на пълната цена на стоката- слънчоглед, като предпоставка за предаването ѝ, като неплащането в пълен размер да прави ищцовото дружество неизправна страна по договора. По делото не се събраха годни доказателства в тази насока. Като такава не може да се тълкува единствено и само изготвената от самия ответник проформа фактура, неподписана от представител на ищеца. Следва да се има предвид, че по смисъла на чл. 334 ТЗ - уговорката за предварително плащане на цената трябва да бъде в писмена форма. Такава уговорка в писмена форма очевидно липсва между страните, а за установяване на същата не могат да се ценят показанията на разпитаните свидетели. В този смисъл и съдът не може да приеме, че условие за предаване на уговореното количество слънчоглед – пълно или частично е предварително плащане на пълната цена по фактурата.

Както беше посочено страните не спорят, че стоката е следвало да бъде получена от ищеца в складова база на ответника в с. П. и извозена за негова сметка, като спорно е дали е налице отказ на ответника да предаде стоката или отказ на ищеца да получи

същата. В случая страните не спорят, че не е уговорена конкретна дата за предаване на слънчогледа. И двете страни твърдят и ангажират гласни доказателства, че са канили насрещната страна да изпълни задължението си във връзка с предаване на стоката. Св. Д. посочва, че на няколко пъти М. Б. му е казал, че ответникът отказва да предаде стоката, а св. Р. посочва, че е присъствал на телефонни разговори, при които Р. е настоявал слънчогледът да се получи. Според чл. 320 ТЗ - Когато е уговорено стоката да се приеме в склада на продавача, страните определят в какви срокове и по какъв начин продавачът ще уведоми купувача, че тя е готова за предаване. Ако това не е определено, уведомяването се прави поне три дни преди деня на предаването, а ако страните са в различни населени места - поне пет дни преди този ден. По делото не се събраха доказателства, до купувача да е била отправяна покана в подобен смисъл, за заплатената част от договорените количества слънчоглед или цялото количество, след получаването на която същия да е бездействал, респ. сам да е изпаднал в забава, освобождаваща длъжника от вина за неизпълнението. Липсват конкретни данни или твърдения кога са били провеждани твърдените разговори между страните, поканил ли е ответникът ищеца да получи стоката и то в горепосочения период от поне 5 дни преди предаването.

Не се установиха и твърденията на ответника, че е налице отказ от получаване на стоката дължащ се на намаляване цената на слънчогледа. От приетата ССЕ се установява, че по данни на НСИ и САПИ цената на слънчогледа към датата на сключване на договора е била по-ниска от уговорената между страните, като после същата се е покачила – второто тримесечие на 2022 год., съответно април 2022 год. Такова е твърдението и на св. Р., който посочва, че дори е достигнала до 2, 25 лв./кг след сключване на сделката. Борсовите данни посочени в експертизата касаят датата 11.03.2022 год., липсват за процесния период и съответно дават яснота за цената на стоката едва към 28.07.2022 год. Същевременно се установи и, че ищцовото дружество през процесния период е разполагало с възможност да съхранява стоките си в лицензиран склад в с.3..

Що се касае до възраженията за неизпълнение на кредитора - ищец, следва да се има предвид константна практика на ВКС, обективирана в Решение № 64 от 3.06.2011 г. на ВКС по т. д. № 558/2010 г., I т. о., ТК и Решение № 155 от 30.12.2016 г. на ВКС по т. д. № 1819/2015 г., I т. о., ТК, съгласно която предпоставка за връщане на даденото, в която и да било от хипотезите на чл. 55, ал. 1 ЗЗД е установяване на отпадането на основанието, на неосъществяването му или на началната му липса. Връщането на авансово платена сума (на която не съответства насрещна престация) не би могло да бъде осуетено чрез възражение за неизпълнен договор. В това се състои една от разликите между авансовото плащане и плащането на задатък или на отметнината. Ответникът по иск с правно основание чл. 55, ал. 1, предл. 3 от ЗЗД за връщане авансово изплатената част от цената по неизпълнен и прекратен договор, не може да прави възражение по чл. 83, ал. 1, предложение второ ЗЗД за освобождаването му от отговорност, поради вината на кредитора за неизпълнението на договора. Вината на кредитора е от значение само при търсене последиците от неизпълнение на договорните задължения на длъжника, евентуално при иск за обезщетение по чл. 82 ЗЗД, какъвто насрещен иск е предявен в настоящото производство.

Само за пълнота на настоящите мотиви съдът намира за необходимо да посочи, че според практиката на ВКС – иск за осъждане продавача, дори и при констатирана забава на последния, да приеме договорената стока е недопустим, по съображение че при забава на кредитора да приеме изпълнението е налице неупражняване на п р а в о,

а не неизпълнение на задължение, което налага уреждането на последиците по такъв начин, че да бъде запазен интереса на длъжника. Законодателят е уредил и правните последици от забавата на кредитора, в интерес на длъжника, между които и правото му да се освободи от задължението, в случай че то е за предаване на вещи- чл. 328,ал.1 ТЗ. Ако не се възползва, върху него остава да тежи задължението за предаване на вещта./Определение № 498 ОТ 05.11.2019 Г. ПО Т. Д. № 105/2019 Г., Т. К., I Т. О. НА ВКС/.

В случая липсват каквито и да е данни , при положение че ответникът твърди продължителна няколкомесечна забава на ищеца той да се е възползвал преди получаване на нотариалната покана за разваляне на договора от възможностите по чл. 328,ал.1 ТЗ.

Именно последиците от разваляне на договора се претендират от ищеца в настоящото производство, като съдът приема, че изпълнението е станало безполезно за него, предвид изминалия изключително дълъг период от сключването на договора. Същевременно ответникът не е установил с допустимите от [ГПК](#) доказателствени средства, че основанието за задържане на извършената в негова полза престация съществува към релевантния за спора момент. Искът е основателен и следва да бъде уважен.

По иска с правно основание чл. 82 ЗЗД, вр. чл. 79,ал.1 ЗЗД.

Претенцията на ответника/ищец по насрещния иск/ е за сумата от 2525 лв., че представлява обезщетение за пропуснати ползи, в следствие неизпълнение на договорното си задължение за получаване на стоката, изразяващи се в невъзможност ответникът да използва склада си, находящ се в с. П. по предназначение и в пълен обем, т.к. същият е зает с процесния слънчоглед, за периода 06.07.2022 – 14.10.2022 год.

Съгласно разпоредбата на чл. 82 ЗЗД, регламентираща обема и границите на отговорността за вреди от виновно неизпълнение на договорните задължения, обезщетението обхваща всички причинени вреди, които са пряка и непосредствена последица от неизпълнението и са могли да бъдат предвидени при пораждане на задължението, като при недобросъвестност на длъжника - обезщетението обхваща всички преки и непосредствени вреди. Според посочената разпоредба, подлежащите на обезщетяване имуществени вреди са два вида - претърпяна загуба и пропуснатата полза.

Както в правната доктрина, така и в съдебната практика, пропуснатата полза се дефинира като неосъществено увеличаване на имуществото на кредитора. Установяването на пропуснатата полза се основава на предположение за състоянието, в което имуществото на кредитора би се намирало, ако длъжникът беше изпълнил точно задължението си, съпоставено с имуществото му към момента на неизпълнението. Тъй като пропуснатата полза представлява реална, а не хипотетична вреда, това предположение винаги трябва да се изгражда на доказана възможност за сигурно увеличаване на имуществото и не може да почива на логическо допускане за закономерно настъпване на увеличаването.

Пропуснатата полза е елемент от фактическия състав, пораждащ правото на обезщетение. Поради това и при липса на изрично установена в закона презумпция за настъпването ѝ, пропуснатата полза не се предполага, а следва да бъде доказана в процеса. Само ако бъде доказано, че при точно изпълнение на длъжника имуществото на кредитора е могло да бъде увеличено, ще бъде постигната целта на предвиденото в чл. 82 ЗЗД обезщетяване - да се поправят претърпените от кредитора вреди, без да се

допусне обогатяването му за сметка на длъжника./така Тълкувателно решение № 3 ОТ 12.12.2012 Г. ПО ТЪЛК. Д. № 3/2012 Г., ОСГТК НА ВКС/.

Предвид цитираната тълкувателна практика и с оглед събраните по делото доказателства според съда не се установи твърдяната от ищеца вреда под формата пропуснати ползи. Според съда, въпреки указаната доказателствена тежест ищецът не е ангажирал годни доказателства да е претърпял вреди под формата на пропуснати ползи. Липсват категорични доказателства все още в посочения склад да се съхраняват 22 тона слънчоглед предмет на процесната сделка. Липсват и доказателства ответникът да не може да ползва базата си в пълния ѝ обем.Ето защо претенцията като неоснователна и недоказана следва да бъде отхвърлена.

Предвид изхода на спора и на осн. чл. 78,ал.1 от ГПК ищецът има право на сторените в производството разноски. В негова полза следва да бъде присъдена сумата от 872 лв. – заплатена държавна такса. Разноски за адвокатско възнаграждение не се присъждат, т.к. липсват доказателства за уговорен и заплатен адвокатски хонорар до приключване на съдебното дирене пред настоящата инстанция. Договор за правна защита и съдействие с уговорено възнаграждение в размер на 1200 лв. е представен едва с писмената защита, но в същия липсва вписване сумата да е реално заплатена. В горния смисъл разясненията, дадени с т. 1 и т. 11 от ТР № 6/2012 по т.д. № 6/12 год. на ОСГТК на ВКС.

Водим от гореизложеното, Я Р С

РЕШИ:

ОСЪЖДА на осн. чл. 55,ал.1,предл. 3 от ЗЗД ЗП Г. Д. Р., ЕИК ***** да заплати на „БАНЕВ 2020“ЕООД, ЕИК ***** сумата от 21 800 лв.- заплатен аванс по развален договор за покупко – продажба , обективиран във фактура №***/11.03.2022 год., в едно със законната лихва от датата на исковата молба – 28.07.2022 год. до окончателното изплащане на сумата.

ОТХВЪРЛЯ предявения от ЗП Г. Д. Р., ЕИК ***** против „БАНЕВ 2020“ЕООД, ЕИК ***** иск за заплащане на сумата от 2525 лв. – пропуснати ползи от неизпълнение на договорно задължение за периода 06.07.2022 год. – 14.10.2022 год.

ОСЪЖДА на основание чл.78,ал.1 от ГПК ЗП Г. Д. Р., ЕИК ***** да заплати на „БАНЕВ 2020“ЕООД, ЕИК ***** сумата от 872 лв. – разноски за настоящата инстанция.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред ЯОС в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Ямбол: _____